

ΕΝΑΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ
ΤΟΥ 1886

Περικλής Βακουφάρης

Είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο διοικούνταν οι κοινότητες κατά την Τουρκοκρατία. Όμως μετά την ανεξαρτησία του ελληνικού κράτους ο τουρκοκρατούμενος ακόμα ελληνισμός εξακολουθεί να διοικείται από την τουρκική εξουσία με κάποιες διαφοροποιήσεις, όπως αυτές προέκυψαν από τις μεταρρυθμίσεις των Οθωμανών (tanzimat). Οι διοικητικές αυτές μεταρρυθμίσεις συντελέστηκαν με τα εξής επίσημα έγγραφα: α) Το αυτοκρατορικό χάττι-σερίφ, που εκδόθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1839 επί Αβδούλ Μετζίτ και με το οποίο εξασφαλιζόταν απόλυτη θρησκευτική ελευθερία σ' όλους τους υπηκόους του Σουλτάνου ανεξάρτητα από θρήσκευμα. β) Το Χάττι-Χουμαγιούν (λαμπρή γραφή), τη συνταγματική δηλ. διάταξη που ρύθμιζε σε γενικές γραμμές το σεβασμό της θρησκευτικής ελευθερίας και που εκδόθηκε, έπειτα από πολιτική πίεση των Ευρωπαϊκών δυνάμεων, από την Υψηλή Πύλη στις 18 Φλεβάρη 1856 από αφορμή την πλήρη αχρήστευση του Χάττι-σερίφ και την καταπίεση των θρησκευτικών μειονοτήτων στην Τουρκία. γ) Το σουλτανικό βεράτι του 1860 με το οποίο καταρτίστηκαν οι «εθνικοί κανονισμοί», που θα διέπουν από δω και πέρα τις υποθέσεις των ελληνικών κοινοτήτων και θα καθορίζουν τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των δημογεροντιών. Αυτούς τους εθνικούς κανονισμούς τους συνέταξε ειδική Επιτροπή με τη συγκατάνευση της Υ. Πύλης, η οποία τους εξέτασε στη συνέχεια, τους μελέτησε και με ειδικό αυτοκρατορικό φερμάνι του 1862 τους έκαμε νόμους του Κράτους¹. δ) Το νόμο περί βιλαετιών, που εκδόθηκε το 1865 και διαμόρφωσε το νομικό πλαίσιο σύμφωνα με το οποίο έπρεπε να διοικούνται όλες οι κοινότητες της τουρκικής επικράτειας, επομένως και οι ελληνικές. Ο νόμος αυτός με τη μεγάλη του ασάφεια ανάγκασε την Υ. Πύλη να εκδίδει κάθε τόσο οδηγίες και επεξηγηματικά βεράτια. Έτσι επτά μέρες μετά την έκδοση του νόμου βγήκε βεζυρική διευκρινιστική διαταγή

1. Βλ. Νικολαΐδη, Οθωμανικοί κώδικες, Κωνσταντινούπολις 1869, σ. 12-13.

προς τους γενικούς διοικητές, το 1870 γενικές οδηγίες «αποβλέπουσαι την γενικήν διοίκησιν των νομαρχιών και τον τρόπον της εφαρμογής των περί αυτών κανονισμών». Την ίδια χρονιά εκδόθηκε κανονισμός «περί διοικητικών συμβουλίων» και το 1871 ερμηνευτικός νόμος του νόμου του 1856, με 130 άρθρα, όπου επεξηγήθηκαν με περισσότερες λεπτομέρειες τα καθήκοντα των νομαρχών, των επάρχων, των δημάρχων και των μουχτάρηδων. Επίσης διαφωτίστηκαν κάπως και τα καθήκοντα, οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των διοικητικών συμβουλίων (των μεζλίσ).

Η ασάφεια λοιπόν του νόμου περί βιλαετίων του 1865 και η ύπαρξη των εθνικών κανονισμών δημιούργησε μια ιδιαιτερότητα στο καθεστώς διοίκησης των ελληνικών κοινοτήτων που είναι υπόδουλες στους Τούρκους, μετά το τατζιμάτ. Ιδιαιτερότητα αποτελεί και το παρακάτω κείμενο της κοινότητας του Καζαβητιού, που βρέθηκε στο αρχείο του Αναστασίου Κωνσταντινίδη και είναι επικυρωμένο από το γενικό διοικητή της Θάσου Μουσταφά Βέη, στις 29 Σεπτέμβρη 1886. Η ανακοινοποίηση του νόμου περί βιλαετίων στους υπηκόους της Θάσου οφείλεται στις συνεχείς διαμαρτυρίες των Θασίων κατά την περίοδο αυτή και βεβαιώνει την αδυναμία των τουρκικών νόμων, την επιπλοκή του νομικού καθεστώτος—τουρκικοί νόμοι—εθνικοί κανονισμοί και αδιέξοδο στην τοπική αυτοδιοίκηση. Παράλληλα δείχνει τη συνεχή πτώση της εξουσίας και την έλλειψη επιβολής στους υπηκόους. Το απόσπασμα της Θάσου περιλαμβάνει 1) τα άρθρα 54-62 του τίτλου τέταρτου (Διοίκηση των χωριών), τα άρθρα 63-66 του πέμπτου τίτλου (για τις εκλογές στα χωριά) του Νόμου «Περί συστάσεως Νομαρχιών» (1864). 2) Από το νόμο «περί της διοικήσεως των νομών» (1870) και από το άρθρο 60 με θέμα καθήκοντα των μουχτάρηδων (σφραγιδοφυλάκων) τα εδάφια β, γ, δ, ε, στ, θ, ια. Λείπουν τα εδάφια α. «Να δημοσιεύωσιν εις τα ιδιαίτερα χωρία των τους νόμους, κανονισμούς και τας διαταγάς της Κυβερνήσεως, τους οποίους τοις κοινοποιεί ο μουδήρης», ζ. «Να ειδοποιώσι τον μουδήρην εις ωρισμένας ώρας του έτους περί των γεννήσεων, αποβιώσεων του χωρίου ή αγροκτήματος (τσιφλικίου) των», η. «Να πληροφορώσι τον μουδήρην περί των μετά θάνατον εγκαταλειπόντων ανηλίκους ή απόντας κληρονόμους», ι. «να πληροφορώσι τον μουδήρην περί των αδεσπότην ή κεκρυμμένων γαιών και περί των οικοδομών, αίτινες κτίζονται παρά τον κανονισμόν. 3) Διαφοροποιημένα κάπως τα άρθρα 107 και 108 του ίδιου νόμου, με αρίθμηση άρθρ. 1ον, άρθρ. 2ον, άρθρον 3ον, και 4) Από το άρθρο 109 του ίδιου νόμου μόνο τα εδάφια α, β, γ, ι και ια. Λείπουν επομένως τα εδάφια δ' «αποφασίζουσι περί της καλής διανομής των διαφόρων φόρων εκάστου χωρίου και εφορώσιν επί του τρόπου της εκτελέσεως αυτών, ε' «αποδέχονται διά διαθήκης εις θεοσεβή έργα γιγνόμενα κληροδοτήματα και μεταχειρίζονται τούτα δια τον προς ον όρον», στ' «εποπτεύουσιν επί της καλής τηρήσεως της

κινήτης και ακινήτου περιουσίας των εγκαταλειπόντων μετά θάνατον κληρονόμους ανηλίκους ή απόντας) ζ' «παρέχουσι δια των μουχτάρηδων των χωρίων πληροφορίας εις τον μουδήρην του δήμου, περί των χέρσων γαιών, αίτινες είναι επιδεκτικά καλλιεργείας», η' «εφορώσι επί των εν τω χωρίω δημοσίων έργων και σχολείων», θ' «διαχωρίζουσι τους εις την μερίδα εκάστου χωρίου αναλογούντας υποτελείς εις εργασίαν εργάτας».

Οι παραλείψεις αυτές φαίνεται πως αναφέρονται σε θέματα, που στην περιοχή της Θάσου δεν είχαν ανάλογες περιπτώσεις ή είχε ατονήσει η εφαρμογή τους, όπως είχε ατονήσει και όλη η εφαρμογή του νόμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Νικολαΐδης Ιωάννης, Οθωμανικοί κώδικες, Κων/λη 1869.
2. Πανταζόπουλος Νικόλαος, «Community laws and customs of Western Macedonia under ottoman Rule», Balkan Studes (1961).
3. R. Davisson, The Ottoman Empire, Ν. Υόρκη 1963.
4. S. Shaw e—Ezel Kural Shaw, History of the Ottoman Empire and Modern Turkey, Νέα Υόρκη 1977.

Το έγγραφο

Ο οδηγός της διοίκησης των Κοινοτήτων, που υπογράφεται από το Γενικό Διοικητή της Θάσου Μουσταφά Βέη, στις 29-7-1886, κλείνει μια περίοδο αναταραχής των κατοίκων του νησιού. Είναι γραμμένος στην μπροστινή επιφάνεια μακρόστενου μονού χαρτιού και έχει διαστάσεις 0,937×0,333. Τσακίζεται τρεις οριζόντια και δύο κάθετα και είναι καθαρογραμμένος κι ευανάγνωστος.

Τίτλος Τέταρτος

(Όδηγός)

Διοικήσεις των Κοινοτήτων

Αρθρ. 54ον Έν εκάστη κοινότητι εκλέγονται δύο σφραγιδοφύλακες (Μουχτάρ) ύφ' εκάστης ένορίας κατά τās διατάξεις του Ε. τίτλου. Έκ/στη κοινότης έχουσα όλιγωτέρας τών είκοσιν οίκιων δέν έχει δικαίωμα εκλογής, είμη ένός σφραγιδοφύλακος. /

Αρθρ. 55 — Έ εκλογή τών σφραγιδοφυλάκων γνωστοποιεΐται πρός τόν δήμαρχον καί επικυροΰται ύπ' αύτου. /

Αρθρ. 56 — Έν ταΐς κοινότησιν οί σφραγιδοφύλακες είσιν οί πράκτορες τής έξουσίας διά τήν είσπραξιν τών φόρων καί τās λοιπās πράξεις τής / διοικήσεως. Αί δημοτικά ύποθέσεις έν ταΐς κοινότησιν άπαρτίζουσι μέρος τών καθηκόντων των σφραγιδοφυλάκων, εκά/στου καθ' όσον άφορᾷ τήν ένορίαν, ής ύπάρχει άντιπρόσωπος. /

Αρθρ. 57 — Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν φύλαξιν τῶν κοινοτήτων, ὡς οἱ ἀγροφύλακες (μπεζτσίδες), οἱ δασοφύλακες (κουρουτζίδες) καὶ ἄλλοι, / ὑπάγονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν σφραγιδοφυλάκων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν ἀφορῶντα αὐτοὺς / εἰδικὸν κανονισμόν.

Αρθρ. 58 — Εἰς τὰς κοινότητας καὶ ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ θέλει συγκροτηθῇ μιὰ δημογεροντία (ιχτιὰρ μεζλισί), ὡς ὁ ἀριθμὸς δέον νὰ / μὴ ὑπερβαίνει τοὺς δώδεκα, μὴδὲ νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν τριῶν. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου ἐκλέγονται κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὀριζόμενον ἐν τῷ Ε' τίτλῳ. Οἱ ἐν ταῖς κοινότησιν ἱμάμαι καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ οἱ μὴ Μου/σουλμάνοι, αὐτοδικαίως εἰσὶ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς δημογεροντίας τῶν οἰκείων ἐνοριῶν. /

Αρθρ. 59 — Αἱ δημογερονταὶ ἔχουσιν ἀποστολὴν ὅπως ἐποπτεύωσι τὴν κατὰ τοὺς νόμους διανομὴν τῶν φόρων μεταξὺ τῶν Κοι/νοτήτων, τῶν ἀφορῶντων τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν ἐν τοῖς δήμοις, ἃς ἀντιπροσωπεύουσιν, τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν / καὶ τὰ συμφέροντα τῆς γεωργίας καὶ λύνει εἰρηνικῶς πᾶσαν διαφοράν, δυναμένην νὰ περαιωθῇ διὰ τῆς συνδιαλ/λαγῆς τῶν διαφερομένων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενα ὅρια. /

Αρθρ. 60 — Πᾶν γεωργικὸν ἢ περὶ γεωργίας ζήτημα, ἀφορῶν τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν μικτῶν κοινοτήτων, συζητεῖται παρὰ / τῶν συμβουλίων τῶν δημογερόντων, συνερχομένων ἐπὶ τὸ αὐτό. Αἱ δὲ διενέξεις μεταξὺ διαδίκων, ἀνηκόντων εἰς δι/άφορα θρησκευματα, ἀποφασίζονται εἰρηνικῶς ὑπὸ μικτοῦ συμβουλίου συγκειμένου ὑπὸ ἑξ τοῦλάχιστον ἢ δώδεκα τὸ πολὺ δημογε/ρόντων, λαμβανομένων ἐκ τῶν θρησκευμάτων εἰς ἃς ἀνήκουσιν οἱ διαφερόμενοι. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ μέλη τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου / τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον τῶν θρησκευμάτων συνέρχονται κατ' ἴσον ἀριθμόν. Ἡ προεδρεία τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων ἀ/νήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν γεροντότερον τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν σφραγιδοφυλάκων (Μουχτάριδων) τῆς κοινότητος. /

Αρθρ. 61 — Οἱ σφραγιδοφύλακες θέλουσι λαμβάνειν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς ὁδηγίας διὰ τε ἀφορῶντα τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ὡς πρακτό/ρων τῆς ἀρχῆς ταύτης καὶ διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς κοινότητος. Ἐκάστη κοινότης εὐθύνεται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ταμεια/κὴν διαχείρισιν, τὴν εἰς τοὺς ἑαυτῆς σφραγιδοφύλακας ἀνατεθεῖσαν.

Αρθρ. 62 — Οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ οἱ δημογέροντες ἐκλέγονται δι' ἓν ἔτος. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν δύναται ἐπ' ἀόριστον νὰ ἐπαναλαμβά/νηται· δύναται νὰ παυθῶσι διὰ παρέλειψιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς δημογεροντίας. /

Τίτλος Πέμπτος

Κεφάλαιον πρῶτον

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Κοινότησιν ἐκλογῶν

Ἀρθρ. 63^ο — Πᾶς ὑπήκοος ὁθωμανός, εἰς οἷονδῆποτε καὶ ἂν ἀνήκει θρήσκευμα, ἔχων συμπεπληρωμένα τὰ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἔχων / συμφέροντα ἐν τῇ κοινότητι καὶ ἀποτίων πεντήκοντα γροσίων τοῦλάχιστον φόρον ἄμεσον κατ' ἔτος, ἀπαρτίζει μέρος τῆς / κατ' ἔτος συνερχομένης συνελεύσεως ἐν ἐκάστη κοινότητι πρὸς ἐκλογὴν τῶν σφραγιδοφυλάκων καὶ τῶν δημογερόντων. /

Ἀρθρ. 64^ο — Πᾶς ὁθωμανός ὑπήκοος, ἔχων συμπεπληρωμένον τό τριακοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἔχων συμφέροντα ἐν τῇ κοινότητι καὶ / ἀποτίων ἑκατὸν γρόσια τοῦλάχιστον κατ' ἔτος εἰς ἀμέσους φόρους, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ σφραγιδοφύλαξ ἢ δημογέρον. /

Ἀρθρ. 65^ο — Τὸ τῶν ἐκλογῶν ἀποτέλεσμα καταχωρίζεται κατ' ἔτος εἰς πρακτικὸν ἐσφραγιζόμενον ἢ ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν / ἐκλογέων τῆς κοινότητος καὶ διαβιβαζόμενον πρὸς τὸν Διοικητὴν.

Ἀρθρ. 66 — Οἱ σφραγιδοφύλακες καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῶν δημογερόντων ἐκλέγονται δι' ἐν ἔτος· δύναται ὅμως καὶ / νὰ ἐκλεχθῶσιν αὐθις διὰ τὰ ἐπιδόντα ἔτη. Ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως συνεπεῖα παύσεως ἐνὸς ἐκ τῶν σφραγιδοφυλάκων, δι' ἑ/να τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 62 προβλεπομένων λόγων, ἢ αποβιώσεως, εἴτε σφραγιδοφύλακος τινός, εἴτε μέλους τοῦ συμβουλίου τῶν / δημογερόντων, οἱ τοῦ χωρίου ἐκλογεῖς συνέρχονται ἐκτάκτως καὶ προβαίνουν εἰς νέαν ἐκλογὴν. /

Καθήκοντα τῶν Σφραγιδοφυλάκων

Ἀρθρ. 1^ο — Νὰ εἰσπράττωσι τοὺς δημοσίους φόρους κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν δημογεροντιῶν καὶ διανεμητικὸν κατάλογον. /

2^ο — Νὰ κοινοποιῶσι τὰς κλήσεις εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κλητευομένους συγχωριανούς των, νὰ δίδωσιν ἀπάντησιν εἰς / τὸν κομιστὴν τῆς κλήσεως ὅστισδῆποτε καὶ ἂν ἢ περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κλητευόμενος θέλει μεταβῇ εἰς τὸ δικαστήριον. /

3^ο — Νὰ λαμβάνωσιν ἐγγυήσεις παρ' ἐκείνων, δι' οὓς ἤθελεν ἐκδοθῇ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ ἐγγύησιν. /

4^ο — Νὰ κοινοποιῶσιν ἐγκαίρως κατασχέσεις καὶ διαμαρτυρήσεις. /

5^ο — Νὰ δίδωσιν ἀποδείξεις κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν εἰς ἐκείνους οἵτινες ἤθελον ζητήσιν διαβατήρια. /

- 6^ο — Νὰ γνωστοποιῶσιν ὅσον τάχιστα εἰς τὴν διοίκησιν τοὺς λαμβάνοντας χώραν τραυματισμοὺς καὶ φόνους καὶ / νὰ βοηθῶσι τὸ κατὰ δύναμιν τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν παράδοσιν τῶν ἐνόχων. /
- 7^ο — Νὰ ἐφορῶσιν ἐπὶ τῶν ἀγροφυλάκων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν διοριζομένων ὑπὸ τῶν δημογεροντιῶν / πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου, καὶ τέλος νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ὑπόθεσιν διαβιβάζο/μένην εἰς αὐτούς. /

Κεφάλαιον πρῶτον

Περὶ δικαιοδοσίας τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων

Αρθρ. 1^ο — Τὰ δημογεροντικά συμβούλια χρεωστοῦσι νὰ προσπαθῶσι πρὸς συμβιβασμὸν τῶν διαδίκων εἰς τὰς νομίμους καὶ ἐπιδεικτικὰς συμβι/βασμοῦ διαφοράς, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς διαδίκους εἰς συμβιβασμὸν, ὅταν ἡ διαφορὰ εἶναι τοιαύτη / ὥστε ν' ἀπαιτῇ αὐτὴν τὴν δικαστικὴν. Δὲν δύνανται προσέτι νὰ ἐπιχειρήσωσιν οὐδεμίαν ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ ἐπὶ / πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Ἐπιτυχόντες τοῦ συμβιβασμοῦ διαφορᾶς τινός, οὐδεμία περὶ αὐτῆς ἐκ/δίδεται ἀπόφασις, ἀλλὰ συντάσσεται περὶ τούτου ἐκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν διαδίκων, δι' ἧς βεβαιῶνται / ὁ γενόμενος συμβιβασμός. /

Αρθρ. 2^ο — Αἱ ὑπὸ τῶν δημογεροντικῶν συμβουλίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν, εἰμὴ ἂν γίνωσιν / παραδεκταὶ παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ ἂν ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἀποτίσῃ τὸ πρὸς τὸν ἕτερον ὀφλημὰ του. Αἱ περὶ συμβιβασμοῦ / ὅμως ἐκθέσεις, αἱ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον γενόμεναι καὶ ὑπογραφεῖσαι παρὰ τῶν διαδίκων, κηρύττονται ἐκ/τελεσταὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἄνευ περαιτέρω συζητήσεως. /

Αρθρ. 3^ο — Κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν συμβιβαστικὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν / τὰ δημογεροντικά συμβούλια ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸ ἄρθρον 64ον τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Νο/μαρχιῶν ἔχων οὕτως. Πᾶς ὁθωμανὸς ὑπήκοος, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἔχων / συμφέροντα ἐν τῇ κοινότητι καὶ ἀποτίων ἑκατὸν γρόσια τοῦλάχιστον κατ' ἔτος εἰς ἀμέσους φόρους, δύναται / νὰ ἐκλεχθῇ σφραγιδοφύλαξ ἢ δημογέρων, καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἐφ' ᾧ / ἀναφέρεται, αἱ δημογεροντίαι δὲν τυγχάνουσι τοῦ δικαιώματος συμβιβάζειν ἄνω τῶν ἑκατὸν πεντήκον/τα γροσίων ταμιακῶν καὶ δὲν ἔχουσι δικαίωμα τοῦ δικάζειν, δὲν ἔχουσι δικαστικὴν ἐξουσίαν. /

Αρθρ. 1 — Διασκέπτονται περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ χωρίου. /

- 2 — Ἐκλέγουσι τοὺς ἀναγκαίους τοῦ χωρίου φύλακας κουρουγτσίδες καὶ βεγτσίδες. /

- 3 — Φροντίζουνσι περί τῆς διευκολύνσεως τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ χωρίου καὶ ἐφορῶσιν τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. /
- 4 — Ἐκτελοῦσι τὰς προκαταρκτικὰς ἐν τῷ χωρίῳ ἐρεῦνας περί τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν πράξεων τῶν εἰς τὴν ἀρχὴν παραδοτέων ἐγκληματιῶν. /
- 5 — Ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἐκ μέρος(υ)ς τῶν σφραγιδοφυλάκων θὰ εἰδοποιῶσι τὴν Σεβ. διοίκησιν.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τοῦ ἀνωτέρου ὁδηγοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου.

Τῇ 29 7βρίου 1886

Ὁ Γεν. Διοικητὴς / Θάσου

Ἐν Καζαβίτ Τσιγκοῦρα

Μουσταφά Βέης

(Ὑπογραφή)

* Θέσαμε στη διάθεση του σχολικού συμβούλου κ. Περικλή Βακουφάρη τον οδηγό της διοίκησης των Κοινοτήτων της Θάσου, γιατί ο κ. Βακουφάρης είναι ειδικός πάνω στα θέματα αυτά και χρόνια ασχολείται με τους κανονισμούς των ελληνικών κοινοτήτων κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας. Ο οδηγός βρισκόταν στο αρχείο του ιατροῦ Αναστ. Κωνσταντινίδη και μας τον παραχώρησε το 1973 η εγγονή αυτού Πηνελόπη Κωνσταντινίδη, από τον Πρίνο.